

Teza: Kary dyscyplinarne

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił zarzutu obwinionej, że wymierzona kara upomnienia nie rodzi żadnych skutków prawnych dla radcy prawnego. Zgodnie z art. 71 ust. 5 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych, usunięcie wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym w przypadku wymierzenia kary upomnienia następuje dopiero po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę - jeżeli radca prawny nie zostanie w tym czasie ukarany lub nie zostanie wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne.

Sygn. akt WO-100/15

ORZECZENIE

z dnia 15 marca 2016 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w

Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Bogusława Boyen

Sędziowie: SWSD Magdalena Śniegula /sprawozdawca/

SWSD Elżbieta Gajda - Krynicka

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Lecha Ciarkowskiego po rozpoznaniu w dniu 15

marca 2016 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego P. W.

obwinionego o czyn z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 27 pkt Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (uchwała nr 8/Vin/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego),

z powodu odwołania pokrzywdzonej B. S. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Opolu z dnia 14 września 2015r. sygn. akt D.9/K/15

orzeka:

1.

utrzymuje w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Opolu z dnia 14 września 2015r. sygn. akt D.9/K/15

2.

zasądza od obwinionego koszty postępowania odwoławczego w zryczałtowanej wysokości 1.100 zł (słownie: jeden tysiąc i sto zł) na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Opolu dnia 14 września 2015r. wydał orzeczenie, w którym uznał radcę prawnego P. W. winnym czynu opisanego w sentencji orzeczenia. Za opisany w sentencji czyn wymierzył radcy prawnemu P. W. karę upomnienia oraz obciążył kosztami postępowania w wysokości 146,40 zł.

Od niniejszego orzeczenia, doręczonego pokrzywdzonej wraz z uzasadnieniem dnia 25 września 2015r., odwołanie wniosła pokrzywdzona B. S. dnia 7 października 2015r.

Pokrzywdzona B. S. zakwestionowała wymierzoną radcy prawnemu P. W. karę upomnienia jako nie adekwatną do popełnionego czynu i wniosła o wymierzenie mu kary surowszej. Pokrzywdzona uzasadniała, że wymierzona kara nie rodzi żadnych skutków prawnych dla obwinionego natomiast stopień dolegliwości czynu dla niej był bardzo wysoki. Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie pokrzywdzona zaskarżyła wprawdzie orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w całości, jednakże w uzasadnieniu kwestionowała jedynie wymiar kary. Niemniej Wyższy Sąd Dyscyplinarny jako sąd drugiej instancji dokonał pełnej kontroli zaskarżonego orzeczenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał za własne - bezsporne i prawidłowe ustalenia faktyczne Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Dnia 12 lipca 2013r. podczas oględzin nieruchomości w miejscowości P. radca prawny (wtedy aplikant radcowski) P. W. występował w charakterze pełnomocnika swoich mocodawców J. N. i D. S.. W trakcie prowadzenia oględzin P. W. w sposób napastliwy skierował do B. S. występującej jako pełnomocnik J. S. słowa, iż jej działania polegające na pisaniu znacznej liczby donosów doprowadziły do tego, że mocodawcy nie są w stanie zakończyć inwestycji przez nich prowadzonych. B. S. poczuła się dotknięta słowem „donos” i rozplakała się. Te fakty potwierdzili przesłuchani świadkowie a także obwiniony radca prawny P. W., który stwierdził, że donosów „było w bród”. Udowodniono także napastliwe zachowania radcy prawnego P. W..

Słusznie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał słowo „donos” za pejoratywne i uznał radcę prawnego winnym popełnienia deliktu dyscyplinarnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, że wymierzenie w niniejszej sprawie kary upomnienia jest adekwatne do stopnia winy i charakteru dokonanego naruszenia, skutkującego wystawieniem na szwank godności zawodu. Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznaje, że kara upomnienia jest adekwatna zarówno jeśli chodzi o jej celowość jak i stopień represyjności. Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił zarzutu obwinionej, że wymierzona kara nie rodzi żadnych skutków prawnych dla radcy prawnego. Zgodnie z art. 71 ust. 5 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych, usunięcie wzmianki o ukaraniu dyscyplinarnym w przypadku wymierzenia kary upomnienia następuje dopiero po upływie trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego orzekającego karę - jeżeli radca prawny nie zostanie w tym czasie ukarany lub nie zostanie wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne.

Wymierzona kara oraz trzyletni termin do zatarcia skazania będą wystarczającą dolegliwością dla radcy prawnego, który w dacie czynu był aplikantem radcowskim o mniejszym doświadczeniu życiowym i zawodowym i zdaniem sądu zdyscyplinują radcę prawnego P. W. w przyszłości.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/K/2015.